

שיניקין 91
גבעתיים.

רב ביכנ"ס וראש הכולל
הרב משה גבאי שליט"א,

תפארת צב"ד

כולל "מלכות שבתפארת"
ע"ש אלימלך ומלכה שוימר

פרשת כי תצא

עלון מס': 230

"כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שומע בקול אביו ובקול אמו, ויסרו אותו ולא ישמע אליהם."
שבוע שהמדינה הייתה כטלטלה, יש שבייתה או יש לימודים... אך נלך לעבודה... ברוך ה' במקומות של חינוך תורני לא היה את החששות, שם ידעו כולם אין שבייתה ולא נתונים למרתונים של לילות וימים של כל מיני אנשים... אבל נקודה אחת מעניינת מבחינתי, נודה על האמת, כמה מההורים הדואגים היו בלחץ אך ילכו לעבודה מי יהיה היביבי סיטר' וכמה הורים באמת היו טרודים מה יהיה עם החינוך של הילדים שלנו...! והשאלה היא גם התשובה! אם הלימודים הם 'בייבי סיטר' אז גם שבייתה היא אופציה. אבל כשהלימודים הם אוויר לנשימה, אויר לא מפסיקים! ואם אדם את הדבר היקר ביותר בעולם שיש לו ואלו הם הילדים שלו מפקיד אותם בידי חינוך כזה, כדאי שיחשוב על זה שוב.

ואם בחינוך עסקינות, בפרשה זו טמונים יסודות חשובים בענייני 'חינוך ילדים' שכדאי לעמוד על חלקם: אחת הסיבות שיכולות לגרום לילד לסטות מהדרך זה כאשר ההורים מדברים בשני קולות ואין משניהם קול אחיד! וזה אומר כאן הפסוק "איננו שומע", למה הוא לא שומע... כי זה "בקול אביו ובקול אמו"! אין אחידות, אלא יש קול אחד של אביו וקול אחד של אמו. וילדים יודעים לנצל זאת היטב, ולכן על ההורים ליהרר לא לפלול בזה. אם אבא בא בערב לבית, וניגשת אליו הבת שלו מבקשת בקול חמוד וחייכני, "אני רוצה משהו טעים..." ובא, הרי לא היה כל היום בבית, והוא כל כך חפץ לעשות טוב לילדים שלא יחשבו שהוא רק 'יבא של שבת', כבר מוכן ומזומן להביא ולמלא את מבוקשה. אבל כאן צריך לעצור! רגע, אמא הרי בבית אז למה היא לא ביקשה ממנה. או שאמא כבר נתנה לה והיא רוצה כעת ממה כפולה. או שאמא באמת ראתה לנכון שלא מגיע לה בעקבות התנהגות לא הולמת או משהו כזה, נו, איך אני אעשה אחרת ואתן לה!!

בכזה מקרה התשובה צריכה להיות, לכי לאמא תבקשי ממנה. או, בא נשאל את אמא מה שהיא אומרת... הרווח כולל כי בזה גם מכבד את אשתו להחליט! מיותר לציין כי בדרך כלל "משום מה" היא כבר לא הולכת לשאול את אמא... וזה שכתוב אחר כך, "ותפש בו אביו ואמו" "איננו שומע בקולנו", עכשיו למדו את הלך הרוח והם מדברים בקול אחד! כשאבא אומר לילד - 'מה שאמא אומרת'. הוא הרויח 'חינוך ילדים' וישלום בית! כאחד, נסו ותראו!
עוד יש כאן לימוד לחיים אומר הישרף מוקסר/ זצ"ל, "כי יהיה לאיש בן סורר ומורה" למה? כי "איננו שומע בקול אביו ובקול אמו"! הוא נעשה כזה ילד כי לא שמע את הקול שצריך לשמוע קול אביו היקול קול יעקב קולו של לימוד התורה. קול בברכת המזון. וקול 'קריאת שמע'! וכן אמו, קול תפילה. קול ברכות בקול ובכוונה. קריאת תהילים בתחינה על הילדים, ובשעת הדלקת נרות שבת, כשלא שמע הילד כזה קול, אין מה שיחידר לו רוחניות ולא פלא שיצא מה שיצא... אמרו בשם הסטייפלר זצ"ל, שאמא שמברכת ברכות ובפרט ברכת המזון בקול רם לעיני ילדיה, תזכה להחזיר בהם יראת שמים!

רואים מכאן כמה השפעה יש להנהגת ההורים בבית בהעברת קדושה ורוחניות לילדים. סיפר לי בחור ישיבה שכמעט לא למד מילה בישיבה, אפשר להגדיר את הישיבה אצלו כ'בית הארחה'. מזמן הוא כבר רצה לעזוב ולצאת לעבוד, והסיבה היחידה שהוא נשאר בקושי רב בישיבה משום שכל היום רואה את התפילות של אמא שלו, כמה בוכה ומתפללת עליו שישאר בישיבה ויצליח בלימודיו, ואין לו לב לצער אותה!
עוד יש ללמוד כאן "איננו שומע"!! זה חוזר על האבא, למה יהיה לאיש בן סורר ומורה כי האבא איננו שומע בקול ציווי ה'. האבא נשא "פת תואר" חייבים לדעת הוא לא עשה משהו אסור חלילה. הוא הלך לרב, ושאל כבוד הרב אני במלחמה אשתי לא באזור... אני יכול לקחת כאן איזו גויה? מותר! ענה לו הרב. בטוח! לכתחילה! לכל הדעות! אולי זה תלוי ספרדים אשכנזים... מותר לכל הדעות, אמר הרב! אחרי כמה שנים הוא בא להתלונן אל הרב למה יצא לי כזה ילד? אומר לו הרב, נכון זה מותר! אבל אל תצפה שיצא מזה ילדים קדושים...

אם האבא והאמא חיים על הגבול ההלכתי, הלבוש של האמא על הגבול, על הקצה, והתפילות של האבא לא משהו, אולי זה 'עוברי הלכתית אבל אל תצפה לראות מזה זרע בך ה'. אומרים בקריא"ש "ושננתם לבנך" זה על ידי 'ודברת בם'!! מעניין לעניין באותו עניין, יש צורך להביא סיפור נורא ששמעתי מהימגיד מירש' הרב מנחם שטיין, סיפר הרב שיש לו חבר בשם מוטי. למוטי הייתה צרה גדולה נולד לו תינוק חכם ונבון, אך בעיה קשה גילו כשגדל, מוטי לא מוציא הברה אחת מפיו! כמה הלכו לרופאים בכל המקומות, ובכל סוגי הרפואות, מוטי לא מדבר.
אם אחד אחד מוטי לחברו הרב מנחם, תגיד, למה אנשים נכנסים אל הרב קנייבסקי זצ"ל עם בעיות של פיקוח נפש, ושאר צרות, אומר 'ברכה והצלחה' והכל מסתדר. ואני, עשרות פעמים נכנסתי אל הקודש לבקש ברכה, שמעתי עשרות פעמים 'ברכה והצלחה', וכלום! הברכה פוסחת עלי, והישועה לא נראית באופק, והילד כבר בגיל עשר! עדיין לא מדבר!

החתיים האלה הרב שטיין שמבטיח לא להעלב ולא להקפיד עליו, ואז הסכים להגיד לו את התשובה לכך לדעתו. מסופר בבניא, "והמתן דוד זקן בא בימים, ויכסוהו בבגדים ולא ייחס לו". למה לא התחמם, מבארים רבותנו, משום שקרע דוד המלך את כנף מעילו של שאול, הקפידו עליו משמים כי זלזל בבגד. אומרים המפרשים, אין זה רק בבגד, אלא כל דבר בחיים אם אתה מזלזל בו, לא תהנה ממנו...
וכעת, אומר לו הרב שטיין. מוטי ידידי, פסק הרב קנייבסקי שאם צריך מחשב בבית חייב להיות חסום או לפחות מסונן, האם אתה שומר על דברו, (הכיר אותו הרב שבכל חדר יש לו מחשב עם כל... זאת אומרת, שבבית שלך הרב חיים הוא אפס! מישך, הרב קנייבסקי אמר, עד היכן אמורה להגיע אורכה של הפאה שאשפת הולכת בה, האם אתה מקיים את זה... זאת אומרת ר' חיים הוא אפס! נו, אחרי שזולת, אתה רוצה להנות מברכותיו!!
הדברים קשים, אולם האיש חכם. ואחרי שלושה חודשים, ניתק את כל המחשבים מחיבורים לא רצויים. ואשתו שרפה ביגוד לא ראוי בשווי של מאה ועשרים אלף ש"ח!!! מספר הרב שטיין, שהוא השתתף בבר מצווה של הילד הזה, והדרשה לקהל מפיו אחד הדוברים ההרוטים!...

זמני השבת

- הדלקת נרות: 18:33
- צאת השבת: 19:31
- זמן ר"ת: 20:09

זמני תפילות בביה"כ:

ימות השבוע:		יום שבת:	
שחרית: 7:30	מנחה ער"ש: 18:40	שחרית: 8:00	מנחה גדולה: 13:15
ערבית: 19:00	ערבית מוצ"ש: 19:31	מנחה קטנה: 18:40	מנחה שב"ק: 18:25
סליחות מניין א' אחרי מנחה גדולה.		סליחות מניין ב' לפני מנחה 18:10-	

שיעורי תורה:

- א - ה: 8:10 - 9:00 - גמרא מסכת בבא קמא עם הרב משה גבאי.
- א - ה: מיד אחרי תפילת ערבית - גמרא עם ר' יהודה עובדיה.
- ב: 20:00 - 21:45 - שיעור ביזרע שמשון' עם ר' יצחק לוריא טהור.
- שבת: 16:55 - גמרא ופרקי אבות

אקטואליה בפרשה:

"יום הדין מתקרב איפה אני"
שיעור פרשת שבוע מתקיים כל יום חמישי בשעה 20:00
ע"י הרב משה גבאי שליט"א
כולם מוזמנים.
★
הכינו את עצמכם לשבת!...

סיפורי צדיקים:

מעשה שהיה עם בחורה שרצתה להינשא עם בחור שאינו ראוי לה, לא הקשיבה להפצרות חוריה לסגת מהשידוך. ועוד התחזקה בדעתה כשראתה שלפי פסק הישולחן ערוך' אין חובה בנושאי שידוכין לשמוע להורים עם מי להינשא. הגדילה לעשות ובאה לפני הגאון רבי ניסים קרליץ זצ"ל שיעניק את ברכתו לשידוך. ישב הרב למחרת עם הבחורה כמה דקות, לאחרים יצאה מהחדר והודיעה שהיא לא ממשיכה עם השידוך. שאלו את הרב קרליץ זצ"ל, איך נעשה המופת הזה בכמה רגעים דבר שהיא התעקשה עליו נגד ההורים והסובבים...
אמר הרב בעוונה שום כלום, רק הסברתי לה שמה שנפסק ב'ישולחן ערוך' מתייחס להתנגדות של ההורים ללא סיבה, אך כאן שיש סיבה טובה לא מתכוין לכך הפסק.
"רק מי שירא שמים דבריו נשמעים..."

ניתן להתקשר לשאלה והתייעצות לטל' 052-7622517

שאל את הרב

האם יש מניסח אמונת ש"ל איומי
נפלאים שאינו אטלז בקץ?

האם יש איסור בכניסת ציפופניום
וחתיכות סוף היצי. בפיו?

האם יש איסור שיסור נפלאים וצייט עס
בפכה ואס קשה לו אח"כ לאכול?

אכן מי שאינו מגדל זקן אינו ראוי שיהיה שליח ציבור קבוע, ובפרט בר"ה ויום הכיפורים. אך אם הציבור מוחל על כבודו או אם אין שליח ציבור אחר ראוי, יש להתיר.

יש בדבר זה כמה עניינים שכדאי להתרחק מהם. ראשית בשר אדם ועורו יש איסור לאכלם ויש אומרים שהוא מן התורה. ובשבת איסור נוסף. מלבד זה מכניס טומאת הציפורן לפיו.

חיוב נטילה משיעור אכילת כזית. ואם נטל ברכה משיעור אכילת כביצה. ואם נטל בברכה ואחר מיכן לא רוצה לאכול שיעור כזה, אין זו ברכה לבטלה. ומי"מ ירא שמים ישתדל לאכול כביצה.

אין לקרוא את העלון בשעת התפילה וקריאת התורה!

מאז עמדו על דעתו נקשרה נפשו של ישראל בצדיק ר' ישראל בעל שם טוב זיע"א. זה החל כבר בהיותו שוכב בעריסה בן כמה חודשים כשסבתו עליה השלום שימשה כשמרטפית (בייבי סיטר בלע"ז) כשאמו יצאה לסיידורים ושאר עיסוקים... ומייד כשהתעורר והחל לבכות כדרכם של תינוקות היתה תופסת בידה את הספר "שבחי הבעל שם טוב" ומקריאה מתוכו סיפורים, כשבידה האחת הספר ובידה השנייה שרוליק הפעוט, ומייד עת החלה בקריאת הסיפור, שקט מוחלט שרר במקום ודמעותיו של שרוליק התחלפו בחיוך רחב, כאומר "לה בדיוק ציפיתי..."

כך גדל לו ישראל, בן למשפחה חסידית, ועשה חיל בלימודיו בת"ת ובהמשך בישיבה הקטנה ובישיבה הגדולה. ומנהג טוב נהג בעצמו, ובכל מוצ"ש עת סעד את לבו בסעודת מלווה מלכה יחד עם בני משפחתו, או בשהותו בישיבה עם חבריו ללימודים, תמיד היה הוא זה שיזם הקראה של סיפור על הבעל שם טוב, כסגולה הידועה ש"סיפורי הבעש"ט במוצ"ש סגולה גדולה לפרנסה".

הימים נקפו, וישראל בגר והיה לאיש והגיע לפרק האיש מקדש והצעות החלו להגיע לפתחם של הוריו. שנה חלפה, ועוד שנה, וחבריו לישיבה כבר הקימו בתים בישראל ואף זכו לפרי בטן, ורק מיועדנו נשאר עדיין בבחורותיו. ומטבע הדברים ככל שחלפו השנים, גם ההצעות כבר פסקו מלהגיע. הוריו של ישראל החלו דואגים וניכר היה על פניהם כי דאגתם בליבם תדיר. וישראל... הוא המשיך לעשות חיל בישיבה ולשקוד על תלמודו, שהרי "מן התורה מן הנביאים ומן הכתובים מה' אשה לאיש", כפי שהיה רגיל לצטט בתגובה לכל הלחשושים ששמע מידי פעם בזוית אזנו על כך שטרם זכה להקים את ביתו.

והנה, במוצ"ש אחד, בעת קוראו סיפור מהבעש"ט אודות שידוך שעשה הבעש"ט לזוג יתומים מאב ואם, והברכות שברך אותם עד אשר כל אחוזות הפריץ עם כל מה שבתוכן עברו לרשותם של בני הזוג היתומים שהיו חסרי כל... גמלה בליבו החלטה לנסוע למצ'בז' לקברו של הבעל שם טוב, וכמפלט אחרון לישועתו יתפלל שם על קברו עד לישועתו כי תבא. ומיד הוא אומר ועושה. יצר קשר עם סוכן נסיעות בבקשה לסדר לו טיסה לאוקראינה בבין הזמנים הקרוב, אך הדברים לא הסתדרו וזה נדחה עד ד' בטבת תשס"ט. מייד לאחר חג החנוכה, אותו ניצל בתפילות מרקיעות שחקים בעת עמדו מול נרות החנוכה המרצדים מול עיניו הרטובות מדמעות. זהו התאריך הסופי בו הסתדרו כל פרטי הנסיעה, הן מבחינת הטיסה והן מבחינת סידורי היוזה וכל השאר...

סוף סוף הגיע אל מקום מנוחתו של אור שבעת הימים, רבי ישראל הבעל שם טוב זיע"א. שנים נכסוף נכסוף להגיע למקום קדוש זה והנה חלומו התגשם. החורף האוקראיני הכה קשות. הקור היה עז, השלגים הרבים שירדו זה מכבר נערמו בכל מקום, וכל הדרכים היו בחזקת סכנה, אך את ישראל כל זה לא עניין כלל וכלל. ליבו היה חם ולטה ומבלי לאבד רגע נפרד מנהג המונית האוקראיני ושם פעמיו לא עבר האוהל המוקם על גבי מקום מנוחתו של הבעש"ט. קיבל על עצמו לקרא את כל ספר התהילים בתענית דיבור וללא הפסק בדיבור כדי לפתוח את שערי השמיים לתפילות על הציון הקדוש, אמר ועשה. "אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת השם..." וכך עבר בין בתרי ספר התהילים שבידו, ובקול רם ומתחנן קרא פסוק אחר פסוק, מנצל את העובדה כי איש מבלעדיו לא נמצא כרגע במתחם האוהל, ומרשה לעצמו להשתפך ולהתרפק על מילות התהילים.

"... אלוקים מושיב יחידים ביתה, מוציא אסירים בכושרות..." כך התנגן לו פסוק זה שוב ושוב: "מושיב יחידים ביתה...", אחת בבכי ואחת בשירות עד כי ניחר גרונו, ואם נוסף את הקור העז ששרר במתחם האוהל קור אליו לא היה רגיל ישראל, בבין מדוע החליט לקחת פסק זמן קצר לחילוץ עצמותיו, וללגימת כוס תה חם שלאחריה ישוב מיד לסיום ספר התהילים.

הוא הניח מידו את ספר התהילים, לא לפני שסימן לעצמו להיכן הגיע, ושם פעמיו לכיוון בית הכנסת האורחים השוכן בסמוך ונראה לציון, וכדי שלא להפסיק לזמן רב החל לרוץ במשעול השביל היוצא מהציון. השלג שנערם על השביל קפא והפך לקרח חלק אשר ההליכה על גביו לחלקלקה ומסוכנת מאוד. אלא שישראל, שלא הורגל מימיו להליכה על קרח קפוא לא ידע כי עליו להיזהר ובעודו מחיש צעדיו לכיוון המבנה החליק ונפל בחבטה אדירה על צידו ונחבט באחת המצבות השרועות על פני בית העלמין באחת מצלעותיו ונפל שרוע על הקרקע הקפואה כשהוא מתפתל מכאבים, אך נמנע מלהוציא הגה מפיו כדי לא להפסיק בדיבור. משניסה לקום גברו כאביו שבעתיים, וכך שכב על גבי הקרקע בחוסר אונים, תוך שהוא זעק מקירות ליבו, ללא קול, לאביו שבשמיים שישועו ממצוקתו כי רבה. תוך כדי המתנה מורטת עצבים לישועה, והנה מאי שם מגיחה מונית לחניון הצמוד לבניין הכנסת האורחים ומתוכה מגיחים כמעין שני מלאכי השרת זוג יהודים בגיח העמידה, ומייד שמו פעמיהם לכיוון ציון הבעל שם טוב. לתדהמתם ראו את ישראל שרוע על השביל כשהוא חבול וללא יכולת לנוע. הבעל רץ מיד לעברו לשאול לשלומו, האם הוא זקוק לעזרה? הוא ציפה לתשובה ובמקומה שמע רק הברות בלתי ברורות... הוא לא ידע האם מדובר באדם שדיבורו נעתק ממנו עקב הנפילה או שמא מדובר בחילה באילים שאין יכול לדבר...

הוא הושיט מיד את ידו לישראל וסימן לו לנסות לקום בעזרתו ותמיכתו. ישראל אסף את שארית כוחותיו וקם על רגליו כשכאב עז מפלח את צלעותיו. הוא רמז לאורח שמגמת פניו לכיוון הכנסת האורחים. לא הבינו למה הוא לא מדבר, אך לא כדי לשאול שאלות הגיע ביחד עם זוגתו למצ'בז'. אף הם הגיעו כדי לעורר את רחמי שמיים, בזכות הבעל שם טוב, על ביתם הבוגרת שעדיין לא מצאה את זיווגה. ביתם הבכורה שעיקבה אף את נישואי אחיה הצעיר ממנה, כיוון שלא רצו לחתנו לפני שהיא מתחתנת. ואף הם נעמדו מול הציון והחלו באמירת מזמורי תהילים למציאת זיווג הגון לביתם. בכיים של אלה נתערב בשירתו של זה ובכיו של זה נתערב בשירתם של אלה... הללו לא יודעים מה בליבו של זה העומד מולם, וזה העומד מולם אינו יודע מה בליבם של אלה.

כשפגשו את ישראל במונית, בדרך חזרה לשדה התעופה בקייב, שוחחו בניהם וכל אחד שטח בפני חברו את צרתו שלו שהרי "דאגה בלב איש ישיחנה..." כאן, כבר ניתן היה לשאול את ישראל מדוע כשנפל ונחבט לא שיתף פעולה בשיחה על מצבו? ואז, כשכבר סיים את ספר התהילים ויכול היה לדבר, הרשה לעצמו ישראל לגלות את אשר על ליבו ואת הקבלה שקיבל על עצמו שלא לדבר עד גמר כל ספר תהילים מהחל ועד כלה. מששמע היהודי את סיבת שתיקתו, הביט באשתו כאומר 'לחתן כזה אני מצפה לביתי...' הם לא האמינו למשמע אוזנם, כי מוכן היה לסבול ייסורים נוראים ללא להוציא הגה מפיו, אלא המשיך במסירות נפש עילאית באמירת ספר התהילים כאילו דבר לא קרה כמה דקות קודם לכן... בבואם ארצה ביררו זה על זה פרטים נוספים והחליטו כי אכן לא לחינם סובבה ההשגחה העליונה את כל עניין הנפילה שלו והגשת העזרה... ותוך ימים מספר שברו שם צלחת במזל טוב, כך סובב מסובב הסיבות.

בניין עדי עד:

בחיי הנישואין יש מילה שלא מזכירים גירושין! בהתחלה זה נאמר כהלצה, ואחר כך כזריקת בלון ניסוי, ולבסוף זה מתפוצץ בפנים! זכרו! יש מילים שלא אומרים! זקן מתקשר לבן שלו בניו יורק, פרדי, אתה שומע, חבל לי להרוס לך את היום אבל חייב לספר לך שאני ואמא שלך מתגרשים! ארבעים וחמש שנות סבל זה יותר מדי! אבא, מה קרה, אתם זוג נהדר למה ככה בלי שטויות...? האבא: תבין זה עבר כל גבול, החלטתי וזהו!

מתקשר פרדי לאחותו ומספר לה את דברי האב. היא מתפוצצת בזעם! נראה להם שניתן להם להתגרש?! אני אטפל בה! מתקשרת לאבא "אבא אתם לא מתגרשים! אל תעשו שום דבר לפני שאני ופרדי מגיעים. אני אסכם אתו ונבוא שנינו שבוע הבא! בנייתיים תעצרו את כל העניינין!"

הזקן מנתק את הטלפון מתיישב בנחת על הספה ומחייך אל אשתו ואומר לה בסיופוק... "הצלחנו! שני הילדים יבואו אלינו לחג הסוכות, וכרטיסי הטיסה על חשבונם...!!"

פינת ההלכה:

דיני מלאכת בונה וסותר בשבת:

- * מותר לאפשר לילדים קטנים לשחק במשחקי הרכבה ואין לחשוש לבונה וסותר *סטנדר או כסא שמגביהים או מנמיכים עי"י ידית או הברגה מותר בשבת.
- *בקבוקים עי"י הברגה כמו בקבוק תינוק או תרמוס, מותר לפתוח ולסגור בשבת.
- *כוכיית של משקפים שיצאה ממקומה בשבת אין להחזירה בשבת, ובמקום צורך גדול ניתן לומר לגוי להחזירה. [ויש שהתירו בדוחק גם עי"י ישראל].
- *מעיקר הדין מותר לפתוח בקבוקים של שתייה וכדו' בשבת, והמחמיר יבורך.
- *כשפותח שקית חלב יפתח בדרך לקלוק ולא עי"י הסכין הקבועה בקנזן בצדו.
- *כיור שנסתם לגמרי אין להתיר לפותחו עי"י 'פומפה'. ואם לא נסתם לגמרי ויכול לפתוח עי"י לחיצה או שתיים בפומפה יכול להקל ועדיף עי"י שינוי.
- *שתדל להפריד גביעי מעדנים או שמנת לפני שיש לחוש בזה לאיסור תורה. ומכל מקום אם לא עשה כך, יש להתיר מעיקר הדין. ועדיף עי"י קטן.

לע"ז:

*אמה בת אסתר * יוסף חיים בן מסעודה * תמר בת מטילדה
 *משה הרש בן אידל * ר' חיים בן גדריה * גיוליה בת טינה * יפה ויקטוריה בת טובה * יעקב בן גורגיה * אברהם בן אלגרה * שמואל חיים בן יוכבד * שולמית בת שושנה * עמנואל בן יונה ודוד * ר' אלימלך ב"ר יוסף * מלכה בת ר' אשר זליג הלוי

זכות העלון:

*לרפואת עדי גל בת חיים * לרפואת לאה בת שושנה * לזיווג הגון לאיילת חיה בת יפית * זיווג הגון לאמיתי בן לאה * הצלחת ערן בן אסתר ושירה מרים בת צופיה * רפואה שלימה ליונה בת מרים * רפואה שלימה לאליעזר בן נעמי ואסתר בת אמה * עדי בת יונה בריאות הגוף והנפש ושתקים בית נאמן.

ניתן להקדיש להצלחה, לרפואה ולע"ז על ידי שותפות בסך 50 ש"ח בהוצאת העלון במלפון: 058-3123124